

Informacja w Sprawach	Czytelnia Akt	Biuro Podawcze
Pn.- Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰ 22 553 70 70 Radom 48 368 99 08 informacja@warszawa.wsa.gov.pl	Pn.- Pt. 8 ³⁰ - 15 ³⁰ System rezerwacji akt - bip.warszawa.wsa.gov.pl Wydz. I, II, IV, VII - ul. Jana Kazimierza 10 tel. 22 553 78 21 Wydz. III - ul. Jasna 6 tel. 22 553 78 23 Wydz. V, VI - ul. Jana Pankiewicza 4 tel. 22 553 70 37 Wydz. VIII Radom - ul. J. Słowackiego 7 tel. 48 368 99 18	Pn.- Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰ WSA w Warszaw Lokalizacja BIP: 20:39 pat@czytelnia.akt CN=WSA w Warszawie C=Polska O=Wojewódzki Sąd Adminis /wsa_waw/SkrytkaESP Public key: RSA/4096 bits
NIP 525-228-33-65	REGON 015608709	Numer rachunku bankowego Sądu – 96 1010 1010 0078 1022 3100 0000
E – TERMINARZ – wykaz posiedzeń Sądu oraz ich wyniki (bip.warszawa.wsa.gov.pl).		

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie**
 WYDZIAŁ II
 ul. Jana Kazimierza 10
 01-248 Warszawa

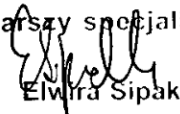
Dnia 7 marca 2025 r.
 Sygn. akt II SAB/Wa 600/24

W odpowiedzi należy podać
 sygnaturę akt sądu

**Pan
Damian Czekaj**

DORĘCZENIE ODPISU WYROKU

W wykonaniu zarządzenia z dnia 19 lutego 2025 r. sekretariat Wydziału II Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie doręcza Panu jako Skarżącemu odpis wyroku wraz z uzasadnieniem z dnia 11 lutego 2025 r. wydanego na posiedzeniu niejawnym w trybie uproszczonym.

starszy specjalista

 Elwira Sipak

POUCZENIE

1. Od powyższego wyroku przysługuje skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego, w terminie 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem, za pośrednictwem tutejszego Sądu, przy czym oddanie pisma w placówce Poczty Polskiej S.A. (będącej operatorem wyznaczonym w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe), albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo polskim urzędzie konsularnym, jak również złożenie pisma przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej albo przez osobę pozbawioną wolności w administracji zakładu karnego lub aresztu śledczego oraz przez członka załogi polskiego statku morskiego u kapitana statku jest równoznaczne z wniesieniem go do Sądu. Datą wniesienia pisma w formie dokumentu elektronicznego jest określona w urzędowym poświadczeniu odbioru data wprowadzenia pisma do systemu teleinformatycznego sądu (art. 83 § 3, 4 i 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2024 r. poz. 935, z późn. zm. zwanej dalej „p.p.s.a.”).
2. Skarga kasacyjna złożona po upływie wskazanego powyżej trzydziestodniowego terminu zostanie odrzucona (art. 178 p.p.s.a.).
3. Skarga kasacyjna powinna być sporządzona przez pełnomocnika będącego: adwokatem lub radcą prawnym. Skarga kasacyjna sporządzona przez podmiot nieuprawniony będzie odrzucona bez merytorycznego rozpoznania.

4. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy przez ustanowienie adwokata, radcy prawnego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu określonym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 2015 r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępnienia urzędowego formularza wniosku o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz sposobu dokumentowania stanu majątkowego, dochodów lub stanu rodzinnego wnioskodawcy (Dz. U. z 2015 r. poz. 1257, z późn. zm.).
5. Urzędowe formularze, o których mowa w pkt 4, są udostępniane we wszystkich wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, w urzędach gmin, a także w Internecie pod adresem: bip.warszawa.wsa.gov.pl.

POUCZENIE O WARUNKACH WNOŠZENIA PISM ORAZ DORĘCZANIA PISM PRZEZ SĄD ZA POMOCĄ ŚRODKÓW KOMUNIKACJI ELEKTRONICZNEJ

1. Pisma do sądu administracyjnego można wnieść w formie dokumentu elektronicznego przez elektroniczną skrzynkę podawczą sądu (art. 12b § 2 p.p.s.a.). Elektroniczna skrzynka podawcza sądu jest zlokalizowana na elektronicznej platformie usług administracji publicznej (ePUAP). W celu wniesienia takiego pisma do sądu strona powinna posiadać konto na platformie ePUAP. Instrukcja zakładania konta dostępna jest pod adresem: <https://epuap.gov.pl/wps/portal>. Pisma wysłane na adres elektroniczny sądu (adres e-mail), czyli z pominięciem elektronicznej skrzynki podawczej sądu, nie wywołują skutków prawnych, które ustawa - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnym wiąże ze złożeniem pisma procesowego.
2. Każde pismo w formie dokumentu elektronicznego powinno zawierać adres elektroniczny (tj. adres na platformie ePUAP). W przypadku niewskazania adres elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest ten adres, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego (art. 46 § 2a i 2d p.p.s.a.).
3. Strony i ich przedstawiciele mają obowiązek zawiadamiać sąd o każdej zmianie miejsca zamieszkania, adresu do doręczeń, w tym adresu elektronicznego, lub siedziby. W razie zaniedbania tego obowiązku pisma wysłane na dotychczasowy adres pozostawia się w aktach ze skutkiem doręczenia, chyba że nowy adres jest sądowi znany (art. 70 § 1 i 2 p.p.s.a.).
4. Pismo i załączniki wnoszone w formie dokumentu elektronicznego powinny zostać podpisane przez stronę albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym (art. 46 § 2a i 2b p.p.s.a.).
5. Do pisma w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jego odpisów (art. 47 § 3 p.p.s.a.). Zamiast odpisu pisma strona zobowiązana jest do uiszczenia opłaty kancelaryjnej za sporządzenie wydruków takiego pisma i jego załączników wniesionych w formie dokumentu elektronicznego w celu ich doręczenia stronom, które nie posługują się środkami komunikacji elektronicznej do odbioru pism (art. 235a p.p.s.a.).
6. Datą wniesienia pisma w formie dokumentu elektronicznego jest określona w urzędowym poświadczeniu odbioru data wprowadzenia pisma do systemu teleinformatycznego sądu (art. 83 § 5 p.p.s.a.).
6. Wniesienie pisma do sądu w formie dokumentu elektronicznego jest równoznaczne z żądaniem doręczania korespondencji z sądu za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Pisma sądu mogą być doręczane stronie za pomocą środków komunikacji elektronicznej również w przypadku, gdy strona składa do sądu pisma w postaci papierowej, jeżeli wystąpi ona do sądu o takie doręczenie i wskaże sądowi adres elektroniczny albo wyrazi zgodę na doręczanie pism za pomocą tych środków i wskaże sądowi adres elektroniczny (art. 74a § 1 p.p.s.a.). W przypadku niewskazania adresu elektronicznego doręczenie pism przez sąd następuje na adres zamieszkania, a w razie jego braku - na adres do doręczeń, lub siedziby strony, jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika (art. 46 § 2d p.p.s.a.).

„Art. 177 § 1 Skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok lub postanowienie, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia stronie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

§ 2. Termin do wniesienia skargi kasacyjnej dla stron wiąże również prokuratora, Rzecznika Praw Obywatelskich i Rzecznika Praw Dziecka. Jeżeli jednak orzeczenia nie doręcza się stronie prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich i Rzecznik Praw Dziecka mogą w terminie trzydziestu dni od dnia wydania orzeczenia wystąpić o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia i wnieść skargę kasacyjną w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

§ 3. W razie ustanowienia w ramach prawa pomocy adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego po wydaniu orzeczenia, na wniosek złożony przez stronę, której doręcza się odpis orzeczenia z uzasadnieniem sporządzonym z urzędu, albo przez stronę, która zgłosiła wniosek o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia, termin do wniesienia skargi kasacyjnej biegnie od dnia

zawiadomienia pełnomocnika o jego wyznaczeniu, jednak nie wcześniej niż od dnia doręczenia stronie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

§ 4. Jeżeli pełnomocnik wyznaczony na podstawie art. 253 § 2 nie stwierdza podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej, składa w sądzie, w terminie do wniesienia skargi kasacyjnej, sporządzoną przez siebie opinię w tym przedmiocie wraz z odpisem dla strony, dla której został ustanowiony. Sąd doręcza odpis opinii stronie. Termin do wniesienia skargi kasacyjnej przez stronę biegnie od dnia doręczenia odpisu opinii, o czym sąd poucza stronę, dokonując doręczenia.

§ 5. Przepisu § 4 zdanie trzecie nie stosuje się, jeżeli sąd stwierdzi, że opinia nie została sporządzona z zachowaniem zasad należytej staranności. W takim przypadku sąd zawiadamia o tym właściwą okręgową radę adwokacką, radę okręgowej izby radców prawnych, Krajową Radę Doradców Podatkowych lub Krajową Radę Rzeczników Patentowych, która wyznacza innego pełnomocnika.

§ 6. W przypadku odmowy przyznania prawa pomocy w zakresie obejmującym ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego na wniosek, o którym mowa w § 3, bieg terminu do wniesienia skargi kasacyjnej nie może rozpocząć się wcześniej niż od dnia doręczenia stronie postanowienia, a jeżeli strona wniesie środek zaskarżenia na to postanowienie - wcześniej niż od dnia doręczenia postanowienia kończącego postępowanie w tym przedmiocie."

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2025 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA

Danuta Kania

Sędzia WSA

Andrzej Góraj

Sędzia WSA

Iwona Maciejuk (spr.)

po rozpoznaniu w trybie uproszczonym w dniu 11 lutego 2025 r.
sprawy ze skargi Damiana Czekaja
na beczynność Głównego Geodety Kraju
w przedmiocie rozpoznania wniosku z dnia 21 czerwca 2024 r. o udostępnienie
informacji publicznej

- 1. zobowiązuje Głównego Geodetę Kraju do rozpoznania wniosku Damiana Czekaja z dnia 21 czerwca 2024 r. o udostępnienie informacji publicznej, w terminie 14 dni od daty doręczenia prawomocnego wyroku wraz z aktami sprawy;**
- 2. stwierdza, że beczynność organu nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa;**
- 3. zasądza od Głównego Geodety Kraju na rzecz Damiana Czekaja kwotę 100 (słownie: sto) złotych, tytułem zwrotu kosztów postępowania.**

Na oryginalne właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem

starszy specjalista

Elwira Sipak

UZASADNIENIE

Damian Czekaj wnioskiem z dnia 21 czerwca 2024 r. złożonym za pośrednictwem poczty elektronicznej e-mail na adres: gugik@gugik.gov.pl zwrócił się, zgodnie z art. 61 Konstytucji RP oraz ustawą z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej o udostępnienie: „dokumentów pism, korespondencji zawierających sygnały dotyczące „wątpliwości co do prawidłowości wykorzystywania dostępów do części opisowej danych ewidencji gruntów i budynków przez organy, w szczególności danych dotyczących podmiotów ewidencyjnych”, o których mowa w piśmie GGK z 20 czerwca 2023 r. o znaku NK-NiK.920.99.2024.” Wnioskodawca zwrócił się o udzielenie odpowiedzi na adres e-mail.

Damian Czekaj pismem z dnia 1 października 2024 r. skierował do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na bezczynność Głównego Geodety Kraju w przedmiocie rozpatrzenia wniosku z dnia 21 czerwca 2024 r. Zarzucił naruszenie art. 19 ust. 2 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych (dalej jako: „MPPOIP”) w zakresie w jakim przepis ten stanowi o prawie do swobodnego wyrażania opinii obejmującego swobodę poszukiwania, otrzymywania i rozpowszechniania wszelkich informacji i poglądów, bez względu na granice państwowe, ustnie, pismem lub drukiem, w postaci dzieła sztuki bądź w jakikolwiek inny sposób według własnego wyboru, poprzez jego niezastosowanie i nieudostępnienie na wniosek informacji podlegającej udostępnieniu, co w konsekwencji doprowadziło do nieuzasadnionego ograniczenia prawa człowieka do informacji; art. 61 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. w zakresie, w jakim przepis ten stanowi podstawę prawa do uzyskiwania informacji poprzez błędne zastosowanie, polegające na nieudostępnieniu informacji podlegającej udostępnieniu na wniosek; art. 10 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 1 u.d.i.p. w zakresie, w jakim przepis ten stanowi o tym, że informacja, która nie została udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej, lub portalu danych, jest udostępniana na wniosek, a podmiot jest zobowiązany w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku do udostępnienia informacji lub poinformowania wnioskodawcy o przedłużeniu terminu potrzebnego na rozpatrzenie wniosku, poprzez jego niezastosowanie i nieudostępnienie informacji w zakreślonym ustawowo terminie. Skarżący wniósł o stwierdzenie, że organ dopuścił się bezczynności, zobowiązanie organu do załatwienia wniosku niezwłocznie,

nie później jednak niż w terminie 14 dni od uprawomocnienia się wyroku oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Skarżący wskazał w uzasadnieniu, że w odpowiedzi na jego wniosek w dniu 5 lipca 2024 r. otrzymał od organu dokument pn. „Stanowisko ws.wykorzystania danych-anonimizacja”. Z jego treści usunięte zostały jednak następujące informacje: adresy mailowe nadawcy i odbiorcy, nazwa powiatu w treści wiadomości w akapicie czwartym oraz stopka na końcu dokumentu zawierającą najprawdopodobniej dane osoby przekazującej stanowisko.

Podał, że o wskazanych wyżej brakach udostępnionego dokumentu poinformował organ w dniu 23 lipca 2024 r. za pośrednictwem poczty elektronicznej i wezwał do uzupełnienia odpowiedzi - w formie dokumentu bez usuniętych treści - w terminie 4 dni. W uzasadnieniu stwierdził, że „Stanowisko ws. wykorzystania danych” zostało przesłane przez przedstawiciela organu służby geodezyjnej i kartograficznej, a zatem bezsprzecznie w całości stanowi informację publiczną.

W odpowiedzi otrzymanej w dniu 26 lipca 2024 r. organ stwierdził, że anonimizacja korespondencji nie pozbawiła dokumentu waloru informacyjnego, a „zgodnie z wnioskiem istotna powinna być treść pisma, a nie dane osoby, która je podpisała”, co według mnie ogranicza moje prawo wynikające z art. 61 ustawy zasadniczej.

Skarżący podał, że nie zgadzając się tą argumentacją, w dniu 29 lipca 2024 r. ponownie wystąpił za pośrednictwem poczty elektronicznej o udostępnienie kompletnego dokumentu oraz poprosił o wskazanie podstawy prawnej anonimizacji. W odpowiedzi z dnia 9 sierpnia 2024 r. organ poinformował mnie, że podstawą anonimizacji były przepisy ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych „ponieważ zgodnie z praktyką orzecznictwem, aby uniknąć ryzyka zarzutu naruszenia prawa do prywatności osób niepełniących funkcji publicznych i konsekwencjami, jakie z tego mogą wynikać: »Dostęp do danych osobowych dotyczy tylko osób pełniących funkcję publiczną« (...)”.

Skarżący wskazał, że podjął kolejną próbę nakłonienia organu do dobrowolnego wypełnienia obowiązku - w dniu 30 sierpnia 2024 r. ponownie zwrócił się z prośbą o udostępnienie kompletnego, nie poddanego anonimizacji dokumentu lub wydanie decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej. Organ w dniu 13 września 2024 r. stwierdził, że odpowiedź na wniosek już została udzielona i podtrzymał swoje stanowisko przekazane w poprzednich pismach.

Skarżący podkreślił, że udostępniony dokument został niewątpliwie przesłany do GUGiK przez przedstawiciela organu służby geodezyjnej i kartograficznej, a zatem nie

mamy tu do czynienia z osobą niepełniącą funkcji publicznych. W związku z powyższym z powodu nieudostępniania wnioskowanych informacji podlegających udostępnieniu, tj. kompletnego dokumentu pn. „Stanowisko ws. wykorzystania danych”, organ pozostaje w bezczynności, co sprawia, że niniejsza skarga jest zasadna i konieczna.

Główny Geodeta Kraju w odpowiedzi na skargę wniósł o jej oddalenie. Wskazał, że skarga jest nieuzasadniona. Organ zareagował na wnioski skarżącego pismami z 4 lipca, 26 lipca oraz 9 sierpnia 2024 r. Organ wyjaśnił, że choć wskazywał skarżącemu przyczyny anonimizacji, zdaje się on nie zauważać, że nie każdy pracownik organu administracji jest funkcjonariuszem publicznym, czy też pełni funkcję publiczną. Organ wskazał, że niezależnie od powyższego anonimizacja dokumentu nie pozbawiła go waloru informacyjnego.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje.

Skarga na bezczynność Głównego Geodety Kraju w przedmiocie rozpatrzenia wniosku z dnia 21 czerwca 2024 r. o udostępnienie informacji publicznej jest dopuszczalna. W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego prezentowany jest pogląd, zgodnie z którym skarga na bezczynność w przedmiocie dostępu do informacji publicznej nie musi być poprzedzona żadnym środkiem zaskarżenia (v. wyrok NSA z dnia 24 maja 2006 r. sygn. akt I OSK 601/05 LEX nr 236545, postanowienie NSA z dnia 3 października 2007 r. sygn. akt I OSK 1382/07, orzeczenia.nsa.gov.pl). Pogląd ten pozostaje aktualny w obecnym stanie prawnym (v. wyrok NSA z dnia 16 marca 2021 r. sygn. akt III OSK 86/21, orzeczenia.nsa.gov.pl).

Sprawa została rozpoznana na posiedzeniu niejawnym w trybie uproszczonym, stosownie do treści art. 119 pkt 4 i art. 120 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1634 ze zm), zwanej dalej także p.p.s.a. Pierwszy z ww. przepisów stanowi, że sprawa może być rozpoznana w trybie uproszczonym, jeżeli przedmiotem skargi jest bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania. Natomiast w myśl art. 120 p.p.s.a. w trybie uproszczonym sąd rozpoznaje sprawy na posiedzeniu niejawnym w składzie trzech sędziów.

Przepisy ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi nie definiują pojęcia bezczynności. W piśmiennictwie przyjmuje się jednak, że bezczynność organu administracji publicznej zachodzi wówczas, gdy w prawnie ustalonym terminie organ ten nie podjął żadnych czynności w sprawie lub wprawdzie prowadził postępowanie, ale - mimo istnienia ustawowego obowiązku - nie zakończył go wydaniem

w terminie decyzji, postanowienia lub też innego aktu lub nie podjął stosownej czynności określonej w art. 3 § 2 pkt 1-4a P.p.s.a. (T. Woś [w:] T. Woś, H. Knysiak-Molczyk, M. Romańska, Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, Warszawa 2011, s. 109).

Skarga na bezczynność ma na celu doprowadzenie do wydania przez organ oczekiwanego przez stronę aktu lub podjęcia określonej czynności. Skarga taka wnoszona jest wówczas, gdy organ wprawdzie prowadzi postępowanie, ale – mimo ustawowego obowiązku – nie kończy go wydaniem stosownego aktu ani nie podejmuje właściwej czynności, której domaga się strona (por. B. Dauter, B. Gruszczyński, A. Kabat, M. Niezgódka-Medek Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, publ. LEX nr 148427 i nr 148280). Dla stwierdzenia bezczynności organu w zakresie wydania stosownego aktu lub podjęcia czynności nie ma znaczenia fakt, z jakich powodów organ zwleka z realizacją wniosku, a w szczególności, czy zwłoka spowodowana jest zawinioną lub też niezawinioną opieszałością organu. Wnioskodawca ma prawo kwestionowania bezczynności organu zawsze, gdy uznaje, że żądane przez niego informacje są informacjami publicznymi i powinny być udostępnione w trybie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 902), zwanej dalej u.d.i.p.

Zgodnie z art. 61 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne. Prawo to obejmuje również uzyskiwanie informacji o działalności organów samorządu gospodarczego i zawodowego, a także innych osób oraz jednostek organizacyjnych w zakresie, w jakim wykonują one zadania władzy publicznej i gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa.

Ustawa o dostępie do informacji publicznej służy realizacji konstytucyjnego prawa dostępu do wiedzy na temat funkcjonowania organów władzy publicznej. Używając w art. 2 ust. 1 pojęcia "każdemu", ustawodawca precyzuje zastrzeżone w Konstytucji RP obywatelskie uprawnienie, wskazując, że każdy może z niego skorzystać na określonych w tej ustawie zasadach. Ustawa ta reguluje zasady i tryb dostępu do informacji, mających walor informacji publicznych, wskazuje, w jakich przypadkach dostęp do informacji publicznej podlega ograniczeniu oraz kiedy żądane przez wnioskodawcę informacje nie mogą zostać udostępnione. Ustawa znajduje zastosowanie jedynie w sytuacjach, gdy spełniony jest jej zakres podmiotowy i przedmiotowy. Zakres podmiotowy wyznacza

wykonywanie zadań publicznych przez adresata wniosku (art. 4 ust. 1 u.d.i.p.), zaś zakres przedmiotowy obejmuje pojęcie "informacji publicznej" (art. 1 ust. 1 i art. 6 u.d.i.p.).

W przypadku złożenia skargi na bezczynność w zakresie udostępnienia informacji publicznej obowiązkiem Sądu jest w pierwszej kolejności zbadanie, czy sprawa mieści się w zakresie podmiotowym i przedmiotowym u.d.i.p.

Zgodnie z brzmieniem art. 4 ust. 1 u.d.i.p. obowiązane do udostępnienia informacji publicznej są władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne, w szczególności: 1) organy władzy publicznej, 2) organy samorządów gospodarczych i zawodowych, 3) podmioty reprezentujące zgodnie z odrębnymi przepisami Skarb Państwa, 4) podmioty reprezentujące państwowe osoby prawne albo osoby prawne samorządu terytorialnego oraz podmioty reprezentujące inne państwowe jednostki organizacyjne albo jednostki organizacyjne samorządu terytorialnego, 5) podmioty reprezentujące inne osoby lub jednostki organizacyjne, które wykonują zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym, oraz osoby prawne, w których Skarb Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub samorządu gospodarczego albo zawodowego mają pozycję dominującą w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów. Stosownie do art. 4 ust. 3 u.d.i.p. obowiązane do udostępniania informacji publicznej są podmioty, o których mowa w ust. 1 i 2, będące w posiadaniu takich informacji.

W sprawie niniejszej nie ma wątpliwości, że Główny Geodeta Kraju jest podmiotem zobowiązanym do udostępniania informacji publicznej na gruncie art. 4 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p.

Stosownie bowiem do treści art. 6 ust. 1 i ust. 3 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2024 r., poz. 1151 ze zm), centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach geodezji i kartografii jest Główny Geodeta Kraju, który wykonuje swoje zadania przy pomocy Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii. Zadania Głównego Geodety Kraju określone są w art. 7a powołanej ustawy. Organ ten m.in. nadzoruje realizację polityki państwa w zakresie geodezji i kartografii.

Pojęcie informacji publicznej ustawodawca określił natomiast w art. 1 ust. 1 i art. 6 u.d.i.p. W myśl tych przepisów, informacją publiczną jest każda informacja o sprawach publicznych, a w szczególności o sprawach wymienionych w art. 6 u.d.i.p. Uwzględniając wszystkie aspekty wynikające z treści tych przepisów, należy przyjąć, że informacją publiczną jest każda informacja dotycząca sfery faktów i danych publicznych, a więc każda wiadomość wytworzona lub odnoszona do władz publicznych, a także wytworzona lub odnoszona do innych podmiotów realizujących funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań publicznych i gospodarowania mieniem

komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa. Udostępnieniu podlega informacja publiczna w szczególności o podmiotach, o których mowa w art. 4 ust. 1, w tym o organach i osobach sprawujących w nich funkcje i ich kompetencjach (art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. d u.d.i.p.), zasadach funkcjonowania podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1, w tym o trybie działania władz publicznych i ich jednostek organizacyjnych (art. 6 ust. 1 pkt 3 lit. a u.d.i.p.), sposobach stanowienia aktów publicznoprawnych (art. 6 ust. 1 pkt 3 lit.c u.d.i.p.), sposobach przyjmowania i załatwiania spraw (art. 6 ust. 1 pkt 3 lit.d u.d.i.p.), stanie przyjmowanych spraw, kolejności ich załatwiania lub rozstrzygania (art. 6 ust. 1 pkt 3 lit.e u.d.i.p.), danych publicznych (art. 6 ust. 1 pkt 4 u.d.i.p.), w tym m.in. treść aktów administracyjnych i innych rozstrzygnięć, dokumentacja przebiegu i efektów kontroli oraz wystąpienia, stanowiska, wnioski i opinie podmiotów ją przeprowadzających, majątku publicznym (art. 6 ust. 1 pkt 5 u.d.i.p.). Obowiązane do udostępniania informacji publicznej są podmioty, o których mowa w ust. 1 i 2, będące w posiadaniu takich informacji (art. 4 ust. 3 u.d.i.p.).

W ocenie Sądu w sprawie jest bezsporne, że żądana we wniosku informacja stanowi informację publiczną. We wniosku z dnia 21 czerwca 2024 r. skarżący żądał bowiem „dokumentów pism, korespondencji zawierających sygnały dotyczące „wątpliwości co do prawidłowości wykorzystywania dostępów do części opisowej danych ewidencji gruntów i budynków przez organy, w szczególności danych dotyczących podmiotów ewidencyjnych”, o których mowa w piśmie GGK z 20 czerwca 2023 r. o znaku NK-NiK.920.99.2024.”

Żądanie dotyczyło zatem dokumentów, pism wykorzystywanych w działalności organu. W sprawie nie było sporne, że żądana informacja stanowi informację publiczną. Raz jeszcze podkreślenia wymaga, że każda informacja dotycząca sfery faktów i danych publicznych, a więc każda wiadomość wytworzona lub tylko odnoszona do władz publicznych, a także wytworzona lub odnoszona do innych podmiotów realizujących funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań publicznych stanowi informację o sprawie publicznej. Informację publiczną stanowi m.in. informacja o zasadach funkcjonowania podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1, w tym o trybie działania władz publicznych i (art. 6 ust. 1 pkt 3 lit. a u.d.i.p.).

W sytuacji, gdy żądanie wniosku dotyczy informacji będącej informacją publiczną, tak jak w niniejszej sprawie, organ ma obowiązek: 1) udostępnić tę informację w formie czynności materialno-technicznej, co winno nastąpić bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku oraz w sposób i w formie zgodnej z wnioskiem;

2) wydać, na podstawie art. 16 ust. 1 u.d.i.p., decyzję o odmowie jej udostępnienia w razie uznania, że zachodzą podstawy do takiej odmowy, 3) udzielić informacji, o których mowa w art. 13 ust. 2 i art. 14 ust. 2 u.d.i.p., wyjaśniając przyczyny braku możliwości udostępnienia informacji w terminie bądź zgodnie z wnioskiem, przy jednoczesnym wskazaniu, w jakim terminie, w jaki sposób lub w jakiej formie informacja może być udostępniona niezwłocznie lub 4) poinformować pisemnie wnioskodawcę, że nie posiada żądanej informacji.

W sprawie tej organ w odpowiedzi na wniosek skarżącego z dnia 21 czerwca 2024 r. przy piśmie z dnia 4 lipca 2024 r. udostępnił wnioskodawcy zanonimizowane pismo żądane we wniosku. Skarżący w dalszej korespondencji z organem wskazywał, że nie żądał zanonimizowanego pisma (korespondencji). Z pisma wnioskodawcy z 23 lipca 2024 r., w którym wzywał organ do uzupełnienia udzielonej odpowiedzi, wynika, że „otrzymana informacja (dokument o nazwie "Stanowisko w sprawie wykorzystania danych") ma usunięte/wymazane następujące miejsca: 1) FROM: 2) TO: 3) nazwę powiatu w czwartym akapicie, 4) Stopkę zawierającą dane osoby przekazującej informację, znajdującą się za wyrazami "Z poważaniem". Wystąpienie zostało przesłane przez przedstawiciela organu służby geodezyjnej i kartograficznej, a zatem bezsprzecznie w całości stanowi informację publiczną". Organ jednakże potrzymał (w tym w piśmie z dnia 9 sierpnia 2024 r.), że zanonimizowanie korespondencji, która była przedmiotem wniosku o udostępnienie informacji nie pozbawiła dokumentu jego waloru informacyjnego. Organ wskazał, że „podstawą anonimizacji były przepisy ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781), ponieważ zgodnie z praktyką orzeczniczą, aby uniknąć ryzyka zarzutu naruszenia prawa do prywatności osób niepełniących funkcji publicznych i konsekwencjami, jakie z tego mogą wynikać: „Dostęp do danych osobowych dotyczy tylko osób pełniących funkcję publiczną. Funkcję publiczną pełnią osoby, które wykonują powierzone im przez instytucje państwowe lub samorządowe zadania i przez to uzyskują znaczny wpływ na treść decyzji o charakterze ogólnospołecznym” (WSA w Gliwicach z 29.3.2004 r., II SAB/Ka 144/03). Jednocześnie o zakresie anonimizacji i sposobie jej przeprowadzenia decyduje podmiot udostępniający informację a nie wnioskodawca”.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 u.d.i.p., udostępnienie informacji publicznej następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, z zastrzeżeniem ust. 2 i art. 15 ust. 2.

Organ udostępniając zanonimizowane pismo wykorzystane w swojej działalności nie rozpatrzył wniosku w sposób i w formie zgodnych z wnioskiem, jak wymaga tego art. 14 ust. 1 u.d.i.p. Skarżący nie żądał zanonimizowanej korespondencji w sprawie wskazanej we wniosku.

W świetle powyższego Sąd, rozpoznając skargę na bezczynność organu w przedmiocie rozpatrzenia wniosku z dnia 21 czerwca 2024 r. o udostępnienie informacji publicznej, stwierdził, że organ pozostawał w bezczynności w rozpatrzeniu wniosku skarżącego na dzień wniesienia niniejszej skargi, jak również pozostaje w bezczynności na dzień orzekania przez Sąd w niniejszej sprawie. Organ nie udostępnił bowiem żądanej informacji publicznej w ustawowym terminie 14 dni, nie wydał też w tym terminie decyzji administracyjnej o odmowie udostępnienia informacji publicznej (w zakresie nie podlegającym udostępnieniu). Pismo organu z dnia 9 sierpnia 2024 r. skierowane do wnioskodawcy nie stanowi decyzji administracyjnej, albowiem nie zawiera rozstrzygnięcia co do istoty sprawy, tj. nie rozstrzyga o odmowie udostępnienia konkretnej informacji publicznej (nie wymienia jej). Jest to jedynie wyjaśnienie stanowiska organu w sprawie anonimizacji i wyrażenie poglądu organu, że anonimizacja nie pozbawiła dokumentu wykorzystanego w działalności organu waloru informacyjnego.

Z tych względów Sąd zobowiązał organ do rozpatrzenia wniosku z dnia 21 czerwca 2024 r. w terminie 14 dni od dnia doręczenia prawomocnego wyroku wraz z aktami sprawy. Nieudostępnienie pełnej treści żądanej informacji publicznej przy jednoczesnym niewydaniu decyzji odmownej stanowi o bezczynności.

Jeśli w ocenie organu określone żądane informacje publiczne (składające się na żądany dokument) nie podlegają udostępnieniu ze względu na ustawowe ograniczenia (art. 5 u.d.i.p.), powinno to znaleźć wyraz w decyzji administracyjnej o odmowie udostępnienia określonych informacji. Decyzja taka wydana na podstawie art. 16 ust. 1 u.d.i.p. wymaga należytego uzasadnienia i wyraźnego wskazania jakiego rodzaju informacji organ odmawia udostępnienia.

Sąd stwierdził jednocześnie, że bezczynność organu w rozpatrzeniu wniosku nie miała w tej sprawie miejsca z rażącym naruszeniem prawa. Organ podjął w tej sprawie działanie w ustawowym terminie i choć nie udostępnił w pełni żądanej informacji publicznej, jak też nie wydał decyzji w odniesieniu do jej nieudostępnionej części, to powyższe nie daje podstaw do przypisania bezczynności organu charakteru rażącego naruszenia prawa.

Pod pojęciem rażącego naruszenia prawa ujmuje się sytuację, w której bez żadnej wątpliwości można stwierdzić, że naruszono prawo, a więc sytuację, w której to naruszenie jest oczywiste (por. wyrok NSA z 21 czerwca 2012 r., sygn. akt I OSK 675/12). Jest to stan, w którym naruszenie to jest istotne, a więc niedające się pogodzić z regułami demokratycznego państwa prawa. W świetle orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego, oceniając charakter bezczynności nie można pominąć więc charakteru sprawy, jak i specyfiki trybu jej załatwienia (wyrok NSA z 18 marca 2015 r., sygn. I OSK 585/15). W przypadku przekroczenia przez organ ustawowego terminu załatwienia sprawy, o tym, czy bezczynność organu miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa nie decyduje tylko sam przedmiot sprawy, ale wszystkie okoliczności z tym związane, w tym szczególnie czas trwania bezczynności (wyrok NSA z 8 lipca 2015 r., sygn. akt I OSK 237/15). Bezczynność o charakterze rażącego naruszenia prawa ma miejsce wówczas, gdy w sposób jednoznaczny i znaczący doszło do przekroczenia terminów określonych przepisami prawa na dokonanie danej czynności, a zarazem nie zachodzą okoliczności ekskulpujące tę bezczynność organu (wyrok NSA z 8 lipca 2015 r., sygn. I OSK 1514/14).

Niewłaściwy sposób zastosowania u.d.i.p. nie stanowi w tej sprawie przesłanki kwalifikowania bezczynności organu jako rażącego naruszenia prawa. Z treści odpowiedzi organu do wnioskodawcy nie wynika, aby zmierzano do celowego pozbawienia wnioskodawcy dostępu do informacji publicznej. Organ podejmował korespondencję z wnioskodawcą i nie uchylał się od wyjaśnienia swojego stanowiska.

Mając powyższe na uwadze, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, na podstawie art. 149 § 1 pkt 1 w zw. z art. 119 pkt 4 i art. 120 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1634 ze zm.), orzekł, jak w punkcie 1 wyroku. W punkcie 2 wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 149 § 1a powołanej ustawy. O zwrocie kosztów postępowania niezbędnych do celowego dochodzenia praw, jak w punkcie 3 wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 200 w zw. z art. 205 powołanej ustawy. Do kosztów tych Sąd zaliczył uiszczony przez skarżącego wpis sądowy od skargi w wysokości 100 zł.

Na oryginale właściwe podpisy,
Za zgodność z oryginałem

starszy specjalista

Elwira Słapak